

Sygn. akt II K 992/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Monika Rataj

po rozpoznaniu w dniu: 07 kwietnia 2015r.

s p r a w y : **B. K. (1)**

syna J. i E. z domu K.

urodzonego w dniu (...) w K.

s p r a w y : **A. K. (1)**

syna J. i J. z domu C.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonych o to, że:

1. w okresie nie wcześniej niż od 01.01.2010 roku r. aż do dnia 23 września 2011 r. w J. woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu oraz wspólnie i w porozumieniu, dokonali wielokrotnie zaboru w celu przywłaszczenia towarów handlowych w postaci: sterownik E. (...) - 43 sztuk, sterownik E. (...) - 50 sztuk, kotły gazowe firmy (...) model N. S. (...) sztuk, N. M.-1 sztuka, E. S. (...) sztuk, E. M.-1 sztuka, (...) 2 sztuki, firmy (...) model (...) 24kW-1 sztuka, firmy (...) model (...) 1 sztuka i (...) 1 sztuka, firmy (...) typ (...) MI II - 4 sztuki i firmy (...) typ (...) - 3 sztuki i typ (...) - 7 sztuk, oraz regulatory fumu A. typ (...) plus radiowy - 7 sztuk, sauny produkcji chińskiej z logo i marką (...) wraz ze sterownikami - 4 sztuki, filtry wodne (...) 3/4 - 684 sztuki oraz (...) 11/4 - 790 sztuk, uchwyty wannowe (...) typ 31 CM - 34, typ 35 CM - 65 sztuk, typ (...) sztuk oraz typ 46CM - 156 sztuk, syfony wannowe automatyczne z mosiądzu - 105 sztuk, ramy natrysków podtynkowych (...) - 163 sztuki oraz zawory kulowe 3/4 (...) 240 sztuk, zawory kulowe wlot 1/2 imp - 283 sztuki, zawory kulowe wlot 3/4 (...) 124 sztuki, zawory kulowe 1 do wlotu (...) 75 sztuk, zawory kulowe 1/2 Śrubek (...) 143 sztuki, zawory kulowe 3/4 Śrubek (...) 112 sztuki, i zawory zwrotne (...), zawory zwrotne (...) - 139 sztuk, zawór bezpieczeństwa (...) - 36 sztuk a także uchwyty "wieszak" Chrom 5 i 8 w ilości 180 sztuk z magazynów przedsiębiorstwa, czym spowodowali szkodę w kwocie 112.453,57 złotych na rzecz Firmy Handlowo Usługowej (...) z/s w J.

tj o czyn z art. 278§1kk w zw. z art. 12kk

a nadto B. K. (1) o to, że:

2. w miesiącu wrześniu 2011r. w J. woj. (...), w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), posiadał i użytkował jak własny przedmioty pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem z terenu W., w postaci komputera przenośnego typu marki A. typ (...) o numerze fabrycznym (...), który nabył za kwoty 500 zł, w okolicznościach, z których mógł przypuszczać, iż pochodzi on z przestępstwa, czym działał na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonych **B. K. (1)** i **A. K. (1)** za winnych tego, że w okresie od 01.01.2010 roku do dnia 23 września 2011 roku w J. woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu oraz wspólnie i w porozumieniu ze S. S., dokonali wielokrotnie zaboru w celu przywłaszczenia towarów handlowych w postaci: sterowników E. (...) - 19 sztuk o wartości 4289,63 zł., sterowników E. (...) - 26 sztuk o wartości 5865,08 złotych, kotłów gazowych firmy (...) model N. S. (...) sztuk o wartości 21.996 złotych, kotła I. (...) o wartości 2800, kotła (...) 24kW o wartości 1463,27 złotych, regulatorów firmy (...) typ (...) plus radiowy- 4 sztuk o wartości 710,16 złotych, o łącznej wartości 37.124,14 złotych, czym działali szkodę P. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firmy Handlowo Usługowej (...), to jest występku z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to, na podstawie art. 278§1 kk wymierza im kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk kary po 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na kwotę po 20 (dwadzieścia) złotych;

II. uznaje oskarżonego **B. K. (1)** za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 20 lipca 2011 r., a 13 stycznia 2012 r. w J. nabył za kwotę 500 złotych laptop marki A. typ (...) o numerze fabrycznym (...), co do którego powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, stanowiący własność J. M., to jest czynu z art. 292§1 kk i za to, na podstawie art. 292§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzeczone w pkt. I i II wyroku wobec oskarżonego **B. K. (1)** kary łączy i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych **A. K. (1)** i **B. K. (1)** kar pozbawienia wolności na okresy próby wynoszące po 3 (trzy) lata;

V. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonych **A. K. (1)** i **B. K. (1)** do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. O. kwot po 18.562,07 (osiemnaście tysięcy pięćset sześćdziesiąt dwa) złotych w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonych **A. K. (1)** i **B. K. (1)** do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej;

VII. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonych kar grzywny zalicza oskarżonym **A. K. (1)** i **B. K. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie A. K. (1) w dniu 11 stycznia 2012 oraz B. K. (1) w dniu 12 stycznia 2012 r. przyjmując je za równoważne 2/dwóm/ stawkom dziennym grzywny;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych **A. K. (1)** oraz **B. K. (1)** na rzecz Skarbu Państwa po 1/3 kosztów postępowania przygotowawczego oraz po 1/2 kosztów sądowych, w tym wymierza im opłaty w kwotach A. K. (1) 460 złotych i B. K. (1) 580 złotych; .

UZASADNIENIE

Zważywszy na złożenie wniosku o uzasadnienie wyłącznie co do oskarżonego B. K. (1), Sąd stosownie do treści art. 423§1a kpk ograniczył rozważania niniejszego uzasadnienia do tych, które dotyczą wymienionego oskarżonego.

P. O. prowadzi w J. działalność gospodarczą pod firmą (...), której przedmiotem jest między innymi sprzedaż detaliczna i hurtowa artykułów sanitarnych i grzewczych. P. O. zatrudnia 23 stałych pracowników. Na terenie budynku, w którym prowadzona jest działalność, przy ul. (...) zamontowany jest monitoring video, obejmujący znaczną część powierzchni handlowej i magazynowej. Firma (...) osiąga średnioroczne obroty towarami o wartości 20 milionów złotych.

Dowód: zeznania świadka P. O. k. 5, k. 423, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczych k. 9-10,

A. K. (1) był zatrudniony przez P. O. w okresie od 1 sierpnia 2005 r. do 31 października 2009 r. na stanowisku kierowcy magazyniera. S. S. pracował od 1 sierpnia 2005 r. do 17 września 2011 r. na stanowisku magazyniera. B. K. (1) był zatrudniony przez P. O. na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży w okresie od 1 kwietnia 2010 r. do 17 września 2011 r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) k. 115-116, wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) k. 157-159, zeznania świadka P. O. k. 5, k. 38, świadectwo pracy k. 40, 42, k. 43

W bliżej nieustalonym okresie poprzedzającym 1 stycznia 2010 r. B. K. (1) zaproponował A. K. (1) i S. S. dokonywanie kradzieży towarów oferowanych do sprzedaży przez P. O.. W okresie nie wcześniej niż od 1 stycznia 2010 r. do 23 września 2011 r. sprawcy ci dokonali zaboru w celu przywłaszczenia towarów handlowych w postaci 19 sztuk sterowników E. (...)tx o wartości 4289,63 złotych, 26 sterowników E. (...) tx o wartości 5865,08 złotych, 18 kotłów gazowych firmy (...)model nike s. (...) o wartości 21.996 złotych, kotła (...) o wartości 2800 złotych, kotła (...)24 kw o wartości 1463,27 złotych, regulatorów firmy (...) tx plus radiowy w ilości 4 sztuk o wartości 710,16 złotych, o łącznej wartości 37.124,14 złotych. Proces zaboru w celu przywłaszczenia przebiegał w ten sposób, że B. K. (1) telefonował lub informował w rozmowie S. S., jakiego rodzaju towar potrzebuje. S. S. przygotowywał żądany towar. Następnie wspólnie pakowali towar do samochodów podstawionych przez B. K. (1) lub A. K. (1), wykorzystując w tym celu pozbawione monitoringu wyjście z budynku. A. K. (1) lub B. K. (1) zawozili następnie skradzione przedmioty do miejsca wskazanego przez B. K. (1). W zamian S. S. otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 100-150 zł za sztukę. Na bliżej nieustaloną część towarów B. K. (1) przekazywał S. S. faktury VAT zabezpieczające go w razie ujawnienia procederu przez współpracowników.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. S. k. 124-125, k. 134-135, k. 457, zeznania świadka P. O. k. 5, k. 422, k. 583 , zeznania świadka D. P. k. 55-56 zeznania świadka P. D. k. 58-59, k. 585, zeznania świadka E. O. k. 265-269, k. 586, zeznania świadka M. M. k. 271-273, zeznania świadka A. M. k. 274-275, k. 418, k. 586- 587, zeznania świadka J. P. k. 380, zeznania świadka K. K. (2) k. 401 , k. 868 częściowo zeznania świadka J. K. k. 585-586, zeznania świadka J. J. (4) k. 1003 -1004, wykaz różnic inwentaryzacyjnych k. 11, wykaz licytacji na portalu allegro k. 14-35, faktury VAT k. 76, zestawienie numerów pieców zakupionych przez (...) k. 77, wykaz kontrahentów i sprzedanych przedmiotów k. 324-329, historia rachunku bankowego k. 352-365, korespondencja z J. P. k. 381, potwierdzenie przelewu k. 385, karta gwarancyjna k. 388-396, opinia biegłych z zakresu psychiatrii k. 469 – 471, opinia biegłej z zakresu księgowości k. 958-974, k. 1003 -1004;

B. K. (1) dał ogłoszenie na portalu internetowym J. o sprzedaży kotłów grzewczych odpowiadających nazwą i rodzajem skradzionym P. O.. B. K. (1) oferował do sprzedaży kotły gazowe w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez N. P.. N. P. nabyła 3 czerwca 2011 r. i 27 czerwca 2011 r. dwa kotły (...) (...)w firmie (...) . Jeden z pieców 27 czerwca 2011 r. został sprzedany D. C. z J. drugi Z. Z.. W firmie (...) nabyła 25 maja 2011 r. za pośrednictwem B. K. (1) jeden piec 2F (...) 2. 24 kw turbo. Piec ten B. K. (1) zamontował w swoim miejscu zamieszkania. Faktura VAT nr (...) z dnia 11 sierpnia 2011 r. na sprzedaż A. K. (1) trzech sztuk kotłów 2 funkcyjnych N. S. (...) za kwotę 4800 złotych oraz 1 kotła E. s. (...) za kwotę 1800 złotych nie została przedłożona do biura (...), obsługującego rachunkowość działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą PHU (...).T. N. P.. Podobnie nie przedłożono tam faktury VAT z dnia z dnia 27 czerwca 2011 r. nr (...)na zakup kotła 2 funkcyjnego V. przez A. K. (1) za kwotę 5210 złotych. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej N. P. nie kupiła innych pieców grzewczych. W czasie rozmowy telefonicznej, osoba zainteresowana zakupem pieców na podstawie ogłoszenia w portalu J. była informowana, by skontaktowała się z B. K. (1), zatrudnionym w firmie (...).

Dowód: zeznania świadka P. O. k. 5, zeznania świadka D. P. k. 55-56, zeznania świadka P. D. k. 58-59, zeznania świadka G. R. k. 300-301, zeznania świadka E. W. k. 483-484 (pracuje dla R., nie było tych faktur), zeznania świadka N. P. k. 487, k. 836, faktura VAT k. 227, k. 448, k. 630, k. 689, k. 712, wykaz dokumentów sprzedaży k. 485,

W toku przeprowadzonej w dniu 7 listopada 2011 r. inwentaryzacji, pracownicy P. O. ustalili niedobór towarów handlowych o łącznej wartości 112.453,00 złotych.

Dowód: zeznania świadka P. O. k. 5, zeznania świadka D. P. k. 55-56, zeznania świadka P. D. k. 58-59

Skradzione przedmioty A. K. (1) w porozumieniu z B. K. (1) sprzedawali za pośrednictwem portalu internetowego Allegro. Na portalu tym A. K. (1) korzystał z dwóch kont internetowych o nickach (...)i (...). Na portalu tym sprzedał 19 sterowników (...) (...), o wartości 4289,63 zł., 36 sterowników (...) o wartości 5.865,08 zł., osiemnaście kotłów immergas nike s. o wartości 21.996 złotych, , jeden kocioł (...) o wartości 2800 złotych, , jeden kocił (...) (...)o wartości 1463,27 zł. oraz cztery regulatory (...)o wartości 710,16 złotych. 10 sterowników (...)zakupił 28 września 2011 P. O. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. S. k. 124-125częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) k. 115-116 , zeznania świadka P. O. k. 5, k. 423, zeznania świadka D. P. k. 55-56, zeznania świadka P. D. k. 58-59, zeznania świadka J. P. k. 380, zeznania świadka K. K. (2) k. 401, zeznania świadka S. B. k. 410, zeznania świadka P. Z. k. 444 , k. 604-605, zeznania świadka K. Z. k. 574-575, k. 848, zeznania świadka A. C. k. 825 , zeznania świadka T. G. k. 888, wykaz różnic inwentaryzacyjnych k. 11, oferty sprzedaży k. 61-62, wykaz licytacji na portalu allegro k. 14-35, wydruk ofert k. 61-72, wykaz kontrahentów i sprzedanych przedmiotów k. 324-329, historia rachunku bankowego k. 352-365, potwierdzenie przelewu k. 402, -407, karta gwarancyjna k. 411, faktura VAT k. 448 , opinia biegłej z zakresu księgowości k. 958-974,

W magazynie prowadzonej przez P. O. działalności gospodarczej nie było osoby odpowiedzialnej materialnie za powierzone mienie. W prowadzonej działalności w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 23 września 2011 nie był sprawowany należyty bieżący nadzór właścicielski, co dawało możliwość dokonywania kradzieży również przez innych pracowników, w tym zatrudnianych doraźnie na podstawie umów w formie ustnej. Zdarzały się nadto błędy przy wydawaniu towarów przez magazynierów. W firmie (...) przeprowadzono w dniu 31 grudnia 2009 r. oraz 5 listopada 2011 r. prawidłowe inwentaryzacje roczne. W 2011 r. przeprowadzono nadto inwentaryzacje wrywkowe, a to 22 marca 2011 r. dotyczącą kotłów gazowych, 29 kwietnia 2011 r. obejmującą podgrzewacze wody i sterowniki, 2 maja 2011 r. obejmującą kotły gazowe i regulatory A., 5 września 2011 r. obejmującą kotły gazowe. W trakcie inwentaryzacji wrywkowych nie sporządzono protokołów. Na ich okoliczność sporządzono dokumenty RW na podstawie których ujawnione braki zdjęto ze stanów magazynowych.

Dowód: wyjaśnienia S. S. k. 124-125, wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) k. 157-159, k. 558, zeznania świadka A. M., zeznania świadka D. U. k. 767-768, zeznania świadka T. S. k. 768-769, zeznania świadka R. W., zeznania świadka K. S. k. 836-837, zeznania świadka D. P. k. 872-873, opinia biegłej z zakresu księgowości k. 958-974,

O powyższych zdarzeniach, w dniu 14 grudnia 2011 r. P. O. powiadomił Policję. Przed przyjęciem zawiadomienia funkcjonariusze z Wydziału do walki z Przestępstwami Gospodarczymi prowadzili czynności mające na celu potwierdzenie, że pod nickami (...)oraz (...)na internetowym portalu aukcyjnym A.prowadzona była sprzedaż przedmiotów pochodzących z kradzieży. P. O. dokonał zakupu 10 sterowników E. na portalu A., które zostały następnie dostarczone przez A. K. (1).

Dowód: zeznania świadka P. O. k. 5, k. 37-39, notatka urzędowa k. 1

W toku przeszukania w miejscu zamieszkania A. K. (1), które przeprowadzono po półgodzinnym wzywaniu do otwarcia drzwi przez domowników, ujawniono piec gazowy DE D. M. / II 24/28 MI w opakowaniu kartonowym, zaadresowanym na (...) adres. W zabezpieczonym komputerze stacjonarnym, obok fotografii przedmiotów sprzedawanych za pośrednictwem portalu Allegro, zabezpieczono również skan faktury nr (...) firmy PHU (...)tent N. P., dotyczącej sprzedaży kotłów gazowych marki I. model E. S. w ilości jednej sztuki i N. S. w ilości trzech sztuk dla A. K. (1) bez podpisów. W sierpniu 2011 r. N. P. złożyła w biurze rachunkowym do zaksięgowania cztery faktury z numerami 1/08/2011 – 4/08/2011

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. K. (2) k. 115-116, zeznania świadka J. K. k. 106-107, zeznania świadka G. R., protokół przeszukania k. 81-83, protokół oględzin rzeczy k. 88-89, protokół oględzin k. 225-226, faktura k. 227

14 lipca 2011 r. T. S. ukradł komputer przenośny marki A. o wartości 1800 złotych, stanowiący własność J. M.. Komputer ten B. K. (1) nabył w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 20 lipca 2011 r. a 13 stycznia 2012 r. w J. na giełdzie towarowej w C. za kwotę 500 złotych. Do komputera sprzedający nie dołączył żadnych dokumentów jak i oryginalnego nośnika oprogramowania. Komputer ten ujawnili w miejscu zamieszkania B. K. (1) funkcjonariusze Policji w czasie przeszukania prowadzonego w związku z kradzieżą kotłów gazowych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) k. 157-159, zeznania świadka T. S. k. 768-769, protokół przeszukania k. 144-146, protokół oględzin k. 217-218, wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu k. 415-416,

A. K. (1) i B. K. (1) nie byli w przeszłości karani sędownie.

Dowód: dane o karalności k. 192, 193

Oskarżony A. K. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się w części do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że sauny kupił za gotówkę od P. O.. Jedną z nich zamontował u U. C., a drugą sprzedał na A.. Wskazał, że gdy był kierowcą zatrudnionym przez P. O. rozwoził towar do różnych miejsc w Polsce. Gdy był w J. pakował przedmioty w magazynie lub sprzątał magazyn. Razem z nim w magazynie pracował S. S.. Byli dobrymi współpracownikami, S. S. zawsze mu pomagał. Zaprzeczył wspólnym wyjazdom ze S. S. w czasie godzin pracy. Towar bez dokumentu WZ zdarzało mu się wywozić z magazynu wyłącznie na polecenie szefa. Dodał, że prawdopodobnym jest, że P. O. robił manko w hurtowni. Podniósł, że w okresie od 2006 r. nie było przeprowadzanej pełnej inwentaryzacji, okresowo przeprowadzano wyrywkowe inwentaryzacje, w czasie gdy nieprzerwanie prowadzona była sprzedaż. Od czasu zwolnienia z pracy oskarżony handlował w internecie towarami związanymi z techniką grzewczą. Piece marki J. i I. oraz sterowniki E. nabywał od bliżej nieustalonego mężczyzny o imieniu R., zapoznanego na giełdzie w C.. Po towar jeździł do Z.. Towary kupował za cenę bardzo zbliżoną do ceny rynkowej. Kontaktowali się za każdym razem pod innym numerem telefonu, które R. regularnie zmieniał i zapisywał na kartkach. Sprzedaż na dwóch kontach portalu internetowego A. wynikała z faktu, że czasem na czas nie dokonał zapłaty za jedno konto, wówczas mógł towar wystawić na drugim. Na sprzedaży zarabiał od 30 złotych do 150 za piec gazowy. Przyznał, że nie wie na jakiej zasadzie opłacało się nabywcom kupować te towary za ceny zbliżone do rynkowych bez faktury i bez gwarancji. Oskarżony przyznał, że od czasu zwolnienia utrzymywał kontakt ze S. S., często telefonicznie rozmawiali o wielu sprawach. Nie zwierzał mu się jednak na temat przedmiotowej sprzedaży. Oskarżony wyjaśnił, że nic mu nie wiadomo na temat kradzieży z hurtowni (...). A. K. (1) wyraził zainteresowanie dobrowolnym poddaniem się karze przyznając, że dopuścił się tego, co mu się zarzuca, bo przedmioty pochodziły z przestępstwa.

Składając kolejne wyjaśnienia podał, że zdarzyło mu się poprosić B. K. (1) o dokonanie wyceny kotła, czy kotłów gazowych. Poprosił o ich wydrukowanie by mieć odniesienie do cen rynkowych. Taką pomoc B. K. (1) udzielił mu raz lub dwa razy dając w ten sposób przegląd sytuacji. Przyznał, że B. K. (1) zrobił wycenę w formie faktury VAT, nie potrafił jednak wyjaśnić przyczyn zastosowania tej formy. Dokument ten oskarżony skopiował do komputera. Nie potrafił również wytłumaczyć przyczyny dla której B. K. (1) w tą wycenę wpisał trzy sztuki jednego rodzaju pieca. Zaprzeczył podawaniu B. K. (1) swoich numerów telefonu w tym tych zamieszczonych na portalu aukcyjnym.

Składając ponownie wyjaśnienia w czasie postępowania przygotowawczego oskarżony A. K. (1) podtrzymał wyjaśnienia złożone uprzednio. Podał, że do B. K. (1) dzwonił wyłącznie czasami. B. K. (1) prowadził szkołę bokserską, do której A. K. (1) chciał się zapisać.

Wyjaśniając przed Sądem A. K. (1) podniósł, że zawsze był pracownikiem sumiennym i ma na to referencje. Odmówił składania dalszych wyjaśnień. Podtrzymał treść uprzednio złożonych wyjaśnień. Dodał, że B. K. (1) nigdy nie wystawił mu dokumentu z firmy (...) zabezpieczonego w komputerze. Treści te przerobił w programie P.. Był on przerobiony z dokumentu wystawionego w czerwcu 2011 r. dotyczącego dwóch innych pieców. Tego rodzaju dokument wysłał również bliżej nieustalanej kobiecie z G.. Zachował dokumenty noszące podpisy pracowników firmy (...) i odbiorców, aby nie zostać wrobionym. Odnosząc się do treści dokumentu z dnia 20 czerwca 2011 r. podał, że była to oferta cenowa wystawiona na jego prośbę przez B. K. (1). Modyfikując jej treść chciał sprawdzić, jak działa program P.. Wyjaśnił,

że nic mu nie wiadomo na temat kradzieży w firmie (...) w okresie objętym zarzutem. W firmie tej P. O. zatrudniał nielegalnie pracowników.

Oskarżony B. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278§1 kk. Wyjaśnił, że u pokrzywdzonego pracował na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży. Sprzedawał piecyki gazowe i nadzorował ich instalację. Sporządzał na tą okoliczność dowody sprzedaży. Wskazał, że przyjęte u tego pracodawcy procedury wprowadzania na stan magazynowy powodowały rozgardiasz. Zdarzało się, że towar był wprowadzony podwójnie lub że nie został wprowadzony. Podniósł, że obok pięciu magazynierów uprawnionych do sporządzania dokumentów PZ, pracowały tam różne inne osoby, co prowadziło do bałaganu w rozmieszczeniu towarów. Wskazał na błędy w towarach wysyłanych do klientów za pośrednictwem portalu (...) oraz dostarczanych bezpośrednio do klienta, nieraz dwukrotnie. Duża ilość tych błędów powodowała zdenerwowanie szefa, który miał do sprzedawców pretensje. Oskarżony wyjaśnił, że nie miał zaufania do S. S. z uwagi na dużą ilość pomyłek w jego pracy. Podał, że zespół pracowników w osobach S. S. i A. K. (1) nie był przez nikogo kontrolowany. Mogli pakować do samochodu to, co im się podobało. Wskazał, że po zwolnieniu A. K. (1) przyjeżdżał sporadycznie na przykład po kształtki do zakładu fryzjerskiego swojej partnerki. Gdy czasem telefonował do oskarżonego to rozmawiali ogólnie. Wskazał, że nie wiedział o prowadzeniu sprzedaży internetowej przez A. K. (1). Wyjaśnił, że w nocy w firmie zostawało dwóch pracowników. Jego zwolnienie wynikało wyłącznie z redukcji etatów. W przedmiocie zatrzymanego laptopa wyjaśnił, że nabył go od nieznanego osoby na giełdzie towarowej w C.. Podejrzał, że miał nielegalne pochodzenie, gdyż w tej cenie takie laptopy były niedostępne. Nie otrzymał dokumentacji i pokwitowania.

Składając ponownie wyjaśnienia przyznał, że na prośbę A. K. (1) wykonał ofertę cenową pieców gazowych datując ją na okres, w którym przebywał na urlopie w Chorwacji. Zrobił to w formie faktury VAT, gdyż nie znał się na obsłudze tego programu. Wpisanie trzech sztuk jednego pieca wynikało z faktu, że miała to być oferta dla A. K. (1), on prosił by wpisać jego nazwisko.

Wyjaśniając przed Sądem podał, że w okresie objętym zarzutem pracował wraz z pracownikiem nadzorującym sprzedaż, nie mógł więc wydać towaru bez papierów. Podał, że S. S. wiele razy się mylił. Zdarzało mu się wydać inny piec niż zlecony lub dwukrotnie ten sam piec. Podniósł, że w firmie panował nieład przy przyjmowaniu towarów. Zdarzały się podwójne stany. Przyznał, że S. S. przychodził do nich na papierosy, jednak palił z kolegą oskarżonego. Zdarzało się, że magazynierzy ładowali niewłaściwy towar. Jeden z magazynierów zgubił piec. W przedmiocie faktury wystawionej A. K. (1) wyjaśnił, że wystawiając ją nie był zorientowany w obsługiwanym programie. Wystawił ją, gdyż nie potrafił wystawić oferty. W związku z faktem, że w (...) przy większych zakupach udzielane były rabaty, w tym przypadku zrobił tak samo. Nie podpisał tego dokumentu gdyż była to oferta. Oskarżony zarzucił, że dostęp do magazynu miał również narzeczony kuzynki pokrzywdzonego. Jako jedyny znał wszystkie kody do alarmu. Przyznał, że do firmy (...) przychodzili klienci firmy jego dziewczyny, których ona tam do niego przysyłała.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1), podobnie zresztą jak te złożone przez A. K. (1) co do zasady nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności w części, w której dotyczą okoliczności popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Przeciwko uznaniu ich za wiarygodne przemawiała przede wszystkim treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego przez S. S.. Treść tych wyjaśnień przekonuje, iż w toku postępowania przygotowawczego na S. S. nie były wywierane żadne środki niedozwolonego nacisku. Należy w tym miejscu zauważyć, iż początkowo złożył on wyjaśnienia, w których zaprzeczył swojemu sprawstwu, co nie spotkało się z żadnymi negatywnymi konsekwencjami względem niego ze strony organów ścigania. Prokurator nie wystąpił z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie, nie zastosował uciążliwych dla bieżącego funkcjonowania środków zabezpieczających. Zmiana linii obrony ze strony oskarżonego S. S. była, jak przyznaje zresztą przesłuchujący go funkcjonariusz Policji, całkowicie dobrowolna. Swoje wyjaśnienia składał w pełni spontanicznie. Konieczność ich doprecyzowania, poprzez zadawanie pytań zaistniała dopiero w momencie, gdy swoje linie obrony zaprezentowali w składanych wyjaśnieniach oskarżony B. K. (1) i A. K. (1). Złożone w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia cechowała pełna kategoryczność. Nawet w obliczu

konfrontacji z A. K. (1), którego podobnie jak B. K. (1) się obawiał, podtrzymał treść złożonych uprzednio wyjaśnień obciążających współsprawców. S. S. powziął wiedzę przekazaną w omawianych wyjaśnieniach w związku z osobistym udziałem w omawianych zdarzeniach. W tym czasie sprawował funkcję umożliwiającą wniesienie istotnego wkładu w przestępczy proceder współoskarżonych. Jak stwierdzili zarówno biegli z zakresu psychiatrii (k. 469 i nast.), jak i biegła z zakresu psychologii (k. 939 i nast.), stan zdrowia psychicznego S. S. umożliwiał mu w trakcie składania wyjaśnień prawidłowe, zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym odtwarzanie przebiegu przestępstwa, który mógł uprzednio, prawidłowo zapamiętać. Opinie te nie były kwestionowane przez obronę w toku postępowania sądowego. Zważywszy na przyznanie przez oskarżonego S. S., że przesłuchanie go przebiegało spokojnie jak i brak interesu świadka J. J. (5) w niezgodnym z prawem obciążaniu swoimi zeznaniami B. K. (1) i A. K. (1), z którymi nie pozostawał w żadnym konflikcie, Sąd uznał zeznania przez niego złożone za polegające na prawdzie. Ich treść potwierdzała wiarygodność wyjaśnień S. S. złożonych w czasie postępowania przygotowawczego.

Kierując się kategoryczną i nie budzącą wątpliwości co do swojej wiarygodności treścią wyjaśnień S. S. Sąd mając przy tym na względzie wspomnianą opinię biegłej z zakresu psychologii, której wnioski w całości uznał za własne, nie uznał za polegające na prawdzie zeznań świadka S. S. w których w ewidentny sposób starał się oczyścić z przedstawionych zarzutów oskarżonego B. K. (1) i A. K. (1). Na uwagę w treści omawianych zeznań zasługuje natomiast przyznanie, że przesłuchanie przez funkcjonariusza Policji przebiegało spokojnie, co tym bardziej potwierdza wiarygodność złożonych w jego obecności wyjaśnień, pozostających w zgodzie z treścią wyjaśnień złożonych przed Prokuratorem. Nie uszło również uwadze Sądu nie znajdujące potwierdzenia w pozostałym, niżej opisanym i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, stwierdzenie że świadek nie utrzymywał bliższych kontaktów ze współoskarżonymi. Przeczą temu choćby zeznania matki A. K. (1) w których przyznała, że zarówno w czasie postępowania, jak i w okresie gdy jej syn był jeszcze zatrudniony przez P. O., S. S. bardzo często do niego telefonował.

Potwierdzeniem wyjaśnień świadka S. S. odnośnie bliskich relacji pomiędzy wszystkimi współoskarżonymi są niewątpliwie uznane przez Sąd za wiarygodne, gdy mieć na uwadze ich zgodność, zeznania świadków P. D., E. O., M. M. i A. M.. Świadczenie ci mogli z racji długotrwałego przebywania w towarzystwie zatrudnionych w tym samym zakładzie pracy oskarżonych dobrze zaobserwować bliskie relacje jakie nawiązały się pomiędzy S. S., A. K. (1) i B. K. (1), a przejawiające się w częstych rozmowach, wspólnych bliżej nieuzasadnionych z punktu widzenia interesu pracodawcy wyjazdach z zakładu pracy, zaślanianiu się przez S. S. poleceniami ze strony B. K. (1), wzywaniu w większości przypadków S. S. do wydawania towaru przez B. K. (1), odwiedzinach ze strony A. K. (1) gdy ten nie pracował już na rzecz P. O.. Kierując się zgodnością tych zeznań z relacją S. S., ich obiektywizmem polegającym na przyznaniu, że żaden z tych świadków nie widział oskarżonego B. K. (1) czy A. K. (1) wynoszących kradziony towar oraz możliwością z racji wykonywanych funkcji zaobserwowania zdarzeń o których świadkowie zeznali, Sąd uznał te zeznania za polegające na prawdzie. Mogły one tym samym stanowić podstawę wiarygodnych ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Na marginesie tylko należy zauważyć, iż fakt, że żaden z przesłuchanych świadków za wyjątkiem S. S. nie widział wynoszenia przez oskarżonych kradzionego towaru nie może dyskwalifikować wyjaśnień S. S. w tym względzie. Jest bowiem oczywistym, iż wynosząc kradziony towar oskarżeni nie obnosili się z tym przed współpracownikami, nie przyklejali do niego etykiet „uwaga, kradzione”. Zasady doświadczenia życiowego uczą iż w takich sytuacjach towar wynoszony jest w sposób nie odróżniający się od typowego wydania towaru z magazynu. Sposób organizacji oskarżonych pozwalał im przy tym liczyć na sporządzenie niezbędnego dokumentu przez B. K. (1), gdyby zachodziły wątpliwości co do legalności wynoszenia towaru, jak to miało na przykład miejsce w sytuacji opisanego w zeznaniach P. O. odbioru podwójnej ilości towaru na rzecz N. P..

O porozumieniu oskarżonych, obok wyżej wymienionych dowodów, przekonywała również treść dokumentów wytworzonych przez B. K. (1) na rzecz A. K. (1), które w sposób całkowicie nieprzekonujący oskarżony B. K. (1) nazwał ofertami cenowymi. Przede wszystkim należy zauważyć, iż będąc zatrudniony u P. O. B. K. (1) zajmował stanowisko specjalisty do spraw sprzedaży, sporządzał dokumenty niezbędne dla sprzedaży artykułów związanych z techniką grzewczą. Całkowicie niewiarygodne jest zatem twierdzenie oskarżonego, iż w prostym jak zeznała N. P., darmowym programie obsługi sprzedaży z którego korzystał wspólnie z N. P., nie był on w stanie wygenerować, poprzez wybranie właściwej zakładki, a co więcej po konsultacji z N. P., dokumentu o nazwie faktura pro forma, czy oferta cenowa.

Nie uszło uwadze Sądu, iż w uznanych za wiarygodne zeznaniach N. P. wskazała ona, że nie robili znajomym wycen urzędów grzewczych, ceny zawsze podawali ustnie. Na marginesie również wypada zauważyć, że w swoich zeznaniach także N. P. wskazała na relacje oskarżonego B. K. (1) z A. K. (1) przejawiające się w rozmowach telefonicznych, których przedmiotem B. nie chciał jej wyjawiać. Analizując powyższe rozważania jest oczywistym, że B. K. (1) nie chciał osoby mu najbliższej informować o przestępczym procederze w jakim uczestniczył. Wskazane faktury nie można także uznać za oferty cenowe, skoro dotyczą one nie jednego, a wielu pieców grzewczych, zaś faktura z dnia 27 czerwca 2011 posiada znacząco zawyżoną co do wartości rynkowej cenę pieca. Ostatecznie o charakterze tych dokumentów świadczy skopiowanie faktury sierpniowej do komputera przez A. K. (1) oraz wysłanie odpisu faktury czerwcowej wraz ze skradzionym piecem do świadka P. Z.. Argumenty te przekonują, każdy z osobna, iż oskarżony B. K. (1) miał pełną świadomość w jakim celu A. K. (1) potrzebuje faktur na towary stanowiące przedmiot wspólnie dokonanej kradzieży, następnie odsprzedawane po konkurencyjnych cenach na portalu (...).

Dotychczasowych rozważań nie podważa treść wyjaśnień składanych przez oskarżonego A. K. (1) w których wskazuje na pochodzenie sprzedawanych następnie na portalu internetowym Allegro towarów od nieustalonego mężczyzny o imieniu R.. Niezależnie od oczywistej sprzeczności tej głośłownej relacji z treścią uznanych z uprzednio przytoczonych, zachowujących w tym miejscu aktualność argumentów przemawiających za wiarygodnością wyjaśnień S. S., nie sposób nie zauważyć, iż wyjaśnienia te nie zostały poparte w pierwszych, spontanicznych zeznaniach przez matkę A. K. (1). Wypada zauważyć, że J. K. była obecna w miejscu zamieszkania oskarżanego A. K. (1) w czasie gdy oskarżony ten nie chciał wpuścić do mieszkania funkcjonariuszy Policji oraz w czasie gdy funkcjonariusze ci zabezpieczyli w jej mieszkaniu piec, który jak następnie wyjaśniał oskarżony, również miał pochodzić od tegoż R.. Późniejsze tłumaczenie przez J. K. że w czasie składania pierwszych zeznań nikt jej nie pytał o pochodzenie sprzedawanych przez A. K. (1) przedmiotów Sąd uznał za próbę podtrzymania linii obrony syna, niezgodną jednak z rzeczywistym stanem faktycznym. Według późniejszych zeznań świadek ta miała być nawet obecna przy odbiorze towaru od R. z białego busa. Okoliczność ta dyskwalifikuje wiarygodność jej zeznań skoro uprzednio nie podała żadnego źródła pochodzenia sprzedawanych towarów.

Swoje ustalenia w sprawie odnośnie faktu, iż doszło do zaboru mienia stanowiącego własność P. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) Sąd oparł o treść zeznań świadków P. O., D. P. i P. D., które uznał za polegające na prawdzie. Na podstawie nie kwestionowanej przez strony opinii biegłego z zakresu księgowości Sąd ustalił, iż w firmie (...) przeprowadzono inwentaryzację mogącą stanowić podstawę wiarygodnych twierdzeń świadków, że wystąpiły istotne braki w towarze. Jak wyżej wskazano, nie wskazywali oni bezpośrednio na sprawstwo oskarżonych, kierowali wyłącznie podejrzenia w stronę S. S., a na marginesie tylko podnosili, że od czasu gdy oskarżeni nie pracują w tym podmiocie gospodarczym nie dochodzi już do kradzieży towaru. Ich zeznania pomocniczo mogły stanowić podstawę ustaleń stanu faktycznego co do faktu, iż doszło do kradzieży towaru opisanego szczegółowo w zeznaniach P. O.. Charakterystyczną cechą w prowadzonej przez P. O. działalności gospodarczej było, iż nad magazynierami nie była sprawowana bieżąca kontrola, co prowadziło do pomyłek w wydawaniu towarów jak i mogło sprzyjać dokonywaniu kradzieży towarów handlowych przez magazynierów, jak to miało miejsce w przypadku współdziałającego z B. K. (1) i A. K. (1) S. S., ale i przez osoby zatrudniane na podstawie ustnych umów. Swoje ustalenia w tym zakresie Sąd oparł na zgodnej treści wyjaśnień S. S. z wyjaśnieniami B. K. (1). Zasadnym wydaje się podnieść, iż wskazywanie przez oskarżonego S. S. w obciążających współoskarżonych wyjaśnieniach na fakt, iż w magazynie brak było należytego nadzoru, co umożliwiałoby również innym pracownikom dokonywanie kradzieży przekonuje dodatkowo o obiektywizmie, a co za tym idzie o wiarygodności jego relacji z postępowania przygotowawczego. Podobnie należy potraktować przyznanie tej okoliczności przez magazyniera zatrudnionego przez pokrzywdzonego a to A. M. wskazującego wręcz na fakt, iż oskarżenia ze strony P. O. kierowane były nawet wobec jego bliskich współpracowników: D. P. i E. O.. Brak staranności w zarządzaniu magazynem wytknęli nadto w swoich zeznaniach świadkowie D. U., T. S., R. W., K. S. czy D. P.. Tak szeroki przekrój świadków, gdy mieć na uwadze poszczególne szczeble awansu w firmie (...), zeznających o różnych możliwościach powstania braków których wykrycie w panujących w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia warunkach nie było w firmie pokrzywdzonego możliwe, uniemożliwiło zdaniem Sądu przypisanie oskarżonym sprawstwa w zakresie całości braków ujawnionych w toku inwentaryzacji z dnia 5 listopada 2011 r. Sąd miał oczywiście na uwadze, iż S. S. przyznawał, że możliwe jest, iż

taka ilość towaru została przez nich skradziona, a oskarżony A. K. (1) wyrażał chęć dobrowolnego poddania się karze za zarzucany czyn przy przyjęciu iż stanowiłby on paserstwo a nie kradzież, tym niemniej żaden dowód w sprawie nie potwierdził, że to oskarżeni dokonali kradzieży wszystkich zarzuczanych im towarów handlowych. Co więcej, wątpliwości Sądu w tym zakresie wzbudziła sama treść dowodów księgowych ujawnionych przez biegłą T. D. w czasie analizy na potrzeby zleconej przez Sąd opinii. Biegła wskazała, iż cały szereg spośród wymienionych w zarzucie aktu oskarżenia towarów został przez służby księgowe pokrzywdzonego rozliczony jako sprzedany na podstawie faktur. Z tych względów, jedynym pewnym kryterium co do ilości i rodzajów towarów, których przypisanie oskarżonym było możliwe, była ilość towarów sprzedanych przez oskarżonych poprzez portal aukcyjny (...)a także poza tym portalem, których ustalenie było możliwe na podstawie wpłat na konto bankowe A. K. (1), zawierających w tytułach przelewów nazwy towarów skradzionych pokrzywdzonemu. To kryterium pozwoliło Sądowi na kategorię przypisanie oskarżonym kradzieży wyżej wyszczególnionych towarów handlowych stanowiących własność P. O.. W wyliczeniu tym zawarte są również towary zakupione przez P. O. od A. K. (1) w postaci dziesięciu sterowników. Sąd miał na uwadze, iż jak wynika z treści wyjaśnień S. S., które z wyżej opisanych względów Sąd uznał za polegające na prawdzie, oskarżony B. K. (2) w razie potrzeby wystawiał fałszywe faktury sprzedaży poszczególnych towarów. W chwili obecnej wyróżnienie faktur zaksięgowanych w działalności pokrzywdzonego dotyczących towarów skradzionych nie jest możliwe. Z tych względów w sytuacji, gdy sprzedaż na allegro dotyczyła większej ilości towarów handlowych niż ilość rozliczona na podstawie dokumentów RW, Sąd rozstrzygając na korzyść oskarżonych, stosownie do treści art. 5§2 kpk przypisał im niższą ilość towarów. Taka sytuacja zaistniała w przypadku sterowników euroster 2026 tx, których oskarżeni sprzedali 36, a pokrzywdzony wykazywał w dokumentacji jako skradzione liczbę 26.

odtworząc stan faktyczny w sprawie Sąd skorzystał z treści zeznań złożonych przez świadków J. P., K. K. (2), S. B., P. Z., K. Z., A. C., T. G., które uznał za polegające na prawdzie. Wymienieni świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonych, za wyjątkiem K. K. (2) i A. C. nie znają się nawzajem. Z całą pewnością nie posiadali interesu w obciążeniu oskarżonych złożonymi zeznaniami, iż piece i sterowniki zakupione na Allegro były wystawione poniżej ceny rynkowej, a przy tym jedynie P. Z. udało się zmusić A. K. (1) do wysłania sfałszowanej faktury VAT dokumentującej nabycie pieca gazowego od N. P.. Ich zeznania mogły tym samym, z racji swojej wiarygodności, stanowić podstawę kategorię ustaleń stanu faktycznego na okoliczność ilości towarów handlowych uzyskanych przez oskarżonych w wyniku uprzednio opisanych działań.

Ustalając przebieg zdarzeń w zakresie objętym zarzutem aktu oskarżenia Sąd skorzystał z treści zeznań złożonych przez świadków G. R. oraz E. W.. Z treści korespondujących zeznań i przedłożonych przez świadków dokumentów wynika, że poza piecami kupionymi w firmie (...), które niezwłocznie zostały zamontowane u klientów, B. K. (1) prowadząc sprawy z zakresu techniki grzewczej w ramach działalności prowadzonej przez N. P. nie zamawiał pieców i sterowników odpowiadających nazwą i typem skradzionym u P. O., a które oferował do sprzedaży za pośrednictwem portalu J., czy też wskazał na fakturach przekazanych A. K. (1). Zeznania tych świadków jak i przedłożona dokumentacja z racji swojej wiarygodności mogły zatem stanowić podstawę kategorię ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Na marginesie tylko można wskazać, iż faktura nr (...) na zakup pieców dwufunkcyjnych marki (...)N. S. i E. S. została wystawiona pięć dni po zdarzeniu w czasie którego S. S. wywoził w magazynie pokrzywdzonego piece tej marki poza zakres obserwacji kamer monitoringu po czym piece te w większości zostały skradzione z tego magazynu.

Kierując się treścią opinii biegłej z zakresu rachunkowości Sąd nie skorzystał z treści zeznań złożonych przez świadków A. J., Ł. P., A. P. i U. C. na okoliczność zakupu saun od oskarżonych. Opinia wskazuje bowiem, iż pokrzywdzony rozliczył rochód saun jako sprzedaż na podstawie faktur VAT. Tym samym zeznania świadków nie wniosły istotnych z punktu widzenia postępowania okoliczności. Na marginesie tylko należy zauważyć, iż zastanawiający pozostaje fakt, że świadek U. C. nie zaliczyła do kosztów działalności gospodarczej sauny, którą według swojego oświadczenia zakupiła w pełni legalnie na potrzeby prowadzonej działalności.

Czyniąc ustalenia dotyczące drugiego z zarzuczanych B. K. (1) czynów Sąd uznał za w pełni wiarygodne jego wyjaśnienia w których przyznał się do popełnienia zarzuczanego czynu. Wyjaśnienia te pozostają w zgodzie z treścią uznanych za polegające na prawdzie zeznań świadka N. P., a także świadka T. S.. Zgodne zeznania wymienionych

świadców potwierdzają okoliczność, iż przedmiotowy notebook pochodził z kradzieży, a oskarżony powinien i mógł przypuszczać, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Za wnioskiem tym przemawiała niewątpliwie bardzo atrakcyjna cena odbiegająca, jak przyznaje oskarżony, od cen rynkowych, brak dokumentów i płyty z programem operacyjnym, a także okoliczność nabycia tego sprzętu od przypadkowego sprzedawcy na giełdzie w C.. Zważywszy na fakt, że oskarżony i N. P. nie sprecyzowali dokładnie daty kiedy B. K. (1) zakupił notebook, Sąd przyjął, że miało to miejsce w okresie pomiędzy jego kradzieżą, a dniem ujawnienia przez funkcjonariuszy Policji.

Odtwarzając stan faktyczny w sprawie Sąd skorzystał także z treści dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania. Za wyjątkiem dwóch wyżej opisanych faktur VAT wystawionych w imieniu N. P. przez B. K. (1), zgromadzone dokumenty mogły stanowić podstawę kategoriycznych ustaleń stanu faktycznego. Zostały one bowiem sporządzone przez upoważnione do tego osoby, w przewidzianej prawem formie. Mogły zatem z racji swojej wiarygodności stanowić podstawę kategoriycznych ustaleń stanu faktycznego. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich wiarygodności.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, iż oskarżony B. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstw z art. 278§1 kk oraz z art. 292§1 kk.

W zakresie pierwszego z przypisanych mu czynów nie budzi wątpliwości dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia o którym przekonuje sposób dysponowania skradzionym mieniem poprzez jego sprzedaż osobom trzecim. Twierdzenia tego nie zmienia, iż oskarżony swoim zachowaniem nie wyczerpał przy zaborze poszczególnych towarów handlowych wszystkich znamion czynu, nie zabierał osobiście tych towarów z miejsca ułożenia w magazynie pokrzywdzonego, skoro działał on wspólnie i w porozumieniu z dwoma pozostałymi współsprawcami. Jego istotna rola w procedurze polegająca na wskazywaniu jakie przedmioty winny zostać skradzione, tłumaczeniu S. S. w razie ujawnienia kradzieży przez współpracowników oraz zabezpieczającego takie sytuacje sporządzania niezbędnych dokumentów „legalizujących” kradzież z całą pewnością pozwalała na przyjęcie, iż formą działania oskarżonego nie było pomocnictwo, a współsprawstwo. Zważywszy na fakt, iż czyn ten został popełniony przy wykorzystaniu tożsamej możliwości wynikającej z organizacji pracy w zakładzie (...) i zajmowanych przez współoskarżonych stanowisk, a także w wykonaniu z góry pożytego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, Sąd podzielił stanowisko Prokuratora, iż winien on nadto zostać zakwalifikowany na podstawie art. 12 kk.

W przedmiocie drugiego z przypisanych oskarżonemu czynów nie budzi natomiast wątpliwości, iż na podstawie towarzyszących transakcji okoliczności, a to ceny nabywanego komputera, jego rzeczywistej wartości, braku dokumentów i nabywania od przypadkowego sprzedawcy oskarżony powinien i mógł spodziewać się, że komputer ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego.

Wymierzając oskarżonemu kary za wyżej wskazane przestępstwa Sąd zważył by kary te w należyty sposób uwzględniały zarówno stopień winy i społecznej szkodliwości czynów. By osiągnęły one zarazem cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości przypisanych B. K. (1) czynów Sąd zważył, iż w obu przypadkach jest on znaczny. W zakresie pierwszego z przypisanych B. K. (1) czynów za wnioskiem tym przemawia fakt, iż piastując u pokrzywdzonego odpowiedzialne stanowisko, ciesząc się jego pełnym zaufaniem oskarżony rażąco nadużył swoich uprawnień pracowniczych dla osiągnięcia korzyści majątkowej na szkodę swojego pracodawcy. Obraz takiego pracownika powoduje, iż pracodawcy zamiast ufać i szanować swoich sprzedawców są zmuszani do podejrzliwego ich traktowania, zatrudniania dodatkowych podmiotów mających na celu ochronę ich mienia nawet, a wręcz zwłaszcza przed własnymi pracownikami. Sytuacja ta wpływa niewątpliwie na wzrost kosztów prowadzonej działalności a co za tym idzie na obniżenie płac zatrudnianych pracowników, skoro wypracowywany przez nich zysk musi być dzielony z firmami zajmującymi się ochroną mienia. Sytuacja ta wpływa również negatywnie na komfort pracy pracowników w branży handlowej, skoro zamiast cieszyć się zaufaniem pracodawcy są oni traktowani jako potencjalni złodzieje. W przedmiocie drugiego z przypisanych B. K. (1) czynów Sąd miał na uwadze, iż swoim zachowaniem oskarżony

złamał ideę towarzyszącą założeniu i prowadzeniu placu targowego, na którym w sposób wolny od podejrzeń winna być prowadzona sprzedaż legalnych towarów, w tym okazjonalna gdy dany przedmiot okaże się zbędny dla dotychczasowego właściciela. Nabywając towar od złodzieja, czy pasera, oskarżony nie zważając na pokrzywdzenie osób trzecich, dla własnej korzyści majątkowej kształtował popyt na kolejne pochodzące z przestępstwa przedmioty kultywując ideę państwa, w którym najlepiej się żyje gdy każdy okrada każdego i następnie okazjonalnie sprzedaje ten towar innym.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał w zakresie pierwszego z przypisanych oskarżonemu czynów wysoką wartość skradzionych pokrzywdzonemu przedmiotów.

Sąd nie doszukał się w postawie oskarżonego okoliczności łagodzących dotyczących pierwszego z przypisanych czynów. Przyznanie do popełnienia drugiego czynu stanowiło wprawdzie okoliczność łagodzącą, tym niemniej z racji ujawnienia przedmiotowego komputera w czasie przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego przez funkcjonariuszy Policji, nie mogła ona stanowić przesłanki dla istotnego złagodzenia wymierzanej kary.

Kierując się powyższymi względami Sąd uznał, że kara w wysokości roku oraz 70 stawek dziennych grzywny za pierwszy z przypisanych czynów oraz kara 3 miesięcy pozbawienia wolności za drugi czyn są karami współmiernymi do wagi i charakteru popełnionych czynów i wystarczającymi dla potrzeb resocjalizacji oskarżonego. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego, młodego zdrowego mężczyzny, posiadającego stosowne dla uzyskiwania dochodów wykształcenie oraz umiejętności dotyczące sztuk walki pozwalające na prowadzenie klubu sportowego.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierzone oskarżonemu powyżej kary pozbawienia wolności Sąd połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę roku i miesiąca pozbawienia wolności. Pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego zachodził bliski związek czasowy, nie zachodził natomiast związek podmiotowo – przedmiotowy mając na względzie pokrzywdzenie różnych podmiotów oraz odmienny sposób działania sprawcy. W ocenie Sądu przemawiało to za zasadnością skorzystania z zasady asperacji zbliżonej do absorpcji. Mając to na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i miesiąca pozbawienia wolności, która w ocenie Sądu jest karą współmierną do wagi i charakteru popełnionych czynów i wystarczającą dla potrzeb resocjalizacji oskarżonego.

Kara pozbawienia wolności orzeczona względem oskarżonego jest niższa niż dwa lata pozbawienia wolności, dlatego też istniała formalna podstawa do warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd na podstawie całokształtu okoliczności sprawy i kierując się przesłankami określonymi w art. 69 § 1 i 2 kk, wnioskował, że można pozytywnie prognozować, iż mimo niewykonania orzeczonej kary nie karany uprzednio oskarżony nie popełni w przyszłości przestępstwa. O trafności tego twierdzenia przekonuje fakt, iż od czasu popełnienia przypisanych mu czynów nie wszedł on ponownie w konflikt z prawem. Dla wzmocnienia efektu wychowawczego oddziaływania na oskarżonego Sąd mając za cel również ochronę osób trzecich przed działaniami zbliżonymi bądź tożsamymi z przedmiotowymi, zobowiązał go do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej, a nadto kierując się interesem pokrzywdzonego zobowiązał do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 18.562,07 zł. Stanowiącej połowę wartości skradzionego mienia. W ocenie Sądu, mając na względzie możliwości zarobkowe oskarżonego realnym terminem w którym może on naprawić wyrządzoną szkodę jego dwuletni, wyznaczony w tym celu okres. Warunkowo zawieszona wykonanie kary pozbawienia wolności, połączone z wymienionymi środkami probacyjnymi winno zatem być dla niego wystarczającą do przesłanką do korzystania z osobiście wypracowanego majątku.

Mając na uwadze konieczność kontroli wykonania przez oskarżonego nałożonych obowiązków, a także długi okres, przez który popełniał on przypisany mu w punkcie pierwszym czyn, Sąd uznał, iż zasadnym będzie wyznaczenie okresu próby w wymiarze trzech. Umożliwi to pełną weryfikację pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego, iż nie popełni ponownie przestępstwa.

Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie.

Stosownie do zasady obowiązującej w procesie karnym, przewidzianej w art. 627 kpk, Sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu wywołanymi jego zachowaniem, zgodnie z udziałem oskarżonego w postępowaniu, w tym wymierzył mu stosowną opłatę